

РОЛЬ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Кадигроб Ю.Ю., студент 2 курсу магістратури Економічного факультету
Чернишова Л.О., к.е.н., доцент кафедри Міжнародної економіки

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Процеси глобалізації впливають на трансформацію національного й світового розвитку та активізують рух різних форм і видів фінансових ресурсів. Їх формування та використання є невід'ємною складовою фінансових відносин, необхідною умовою ведення економічної діяльності та головною складовою фінансового потенціалу, який є чинником впливу на фінансові, кредитні, інвестиційні, інтеграційні та інші відносини між економічними суб'єктами у їхній діяльності на різних рівнях і сферах функціонування. Важливе значення для забезпечення відновлення, зростання економіки України в кризовий період має трансформація ресурсної бази, що дає змогу профінансувати відповідні програми та проекти.

Проведення кардинальних соціально-економічних, інституційних, структурних та інноваційних змін потребує залучення значних за обсягами приватних, державних та іноземних фінансових ресурсів. За оцінками науковців і експертів, для трансформації економіки України потрібно 165-300 млрд. дол. США [1, с. 3]. Сучасні економічні тенденції засвідчують обмеженість фінансових ресурсів для індустріального розвитку, що проявляється у зменшенні обсягів капітальних видатків бюджету, кредитів у впровадження інновацій, чистого прибутку підприємств, амортизації на реновацію, капітальних інвестицій тощо. Тож забезпечити трансформацію національної економіки в межах окремо взятого бюджетного, акціонерного, позикового, венчурного, зовнішнього фінансування або самофінансування практично неможливо. З огляду на це, доцільно об'єднати фінансові ресурси різних власників та секторів економіки з метою їх спрямування на виконання суспільно важливих завдань.

Фінансові ресурси України становлять матеріальну основу її фінансів та визначають фінансовий потенціал, створюючи сприятливі умови для його виробничого та науково-технічного розвитку [1]. Вони самостійно не створюють новий продукт, а лише беруть участь тією чи іншою мірою в його виробництві та потенційно закладені в природних, матеріальних і трудових ресурсах.

Сукупність та взаємодія наявних (активних) і невикористаних (пасивних) фінансових ресурсів становить сутність фінансового потенціалу країни. Його структура – це співвідношення між використаною (активною) та невикористаною (пасивною) складовими. Головною метою фінансової політики держави є нарощення та повне використання фінансового потенціалу, тобто максимальне збільшення активної його складової [2, с. 32].

Фінансовий потенціал України охоплює фінансові ресурси, які перебувають у розпорядженні органів державного управління та місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, населення, світової фінансової системи. Останні надходять в українську економіку через портфельні та прямі інвестиції, кредити МВФ і міжнародних фінансових організацій та акумулюються в руках держави, підприємницьких структур і домогосподарств тощо [1, с. 207].

Фінансовий потенціал України, спрямований на трансформацію національної економіки, повинен ґрунтуватися на концентрації заощаджень та інвестицій у ключових галузях економіки. Важливу роль в процесах нагромадження повинен відігравати пошук вільних фінансових ресурсів для інвестування в суспільно важливі об'єкти.

З метою консолідації фінансових ресурсів повинна бути створена ефективна система державного регулювання, що передбачає залучення бюджетних ресурсів, ресурсів банків, інвестиційних фондів, корпоративного сектора, населення тощо.

Таким чином, для виходу України із економічної кризи необхідно удосконалювати дію існуючих інструментів та шукати нові механізми залучення фінансових ресурсів, адаптованих до сучасних реальних умов господарювання. При цьому необхідно максимально узгоджувати інтереси всіх учасників розподільних процесів – фізичних, юридичних осіб і держави. Стратегія та тактика реформування державного фінансового сектору полягає у поступовій реструктуризації державних фінансів та передбачає трансформацію ролі й місця бюджету у суспільстві на основі зміни структури його доходів і видатків, удосконалення функціонування податкової системи, підвищення ефективності бюджетного процесу на місцевому рівні. На відміну від фінансів підприємницьких структур та інституцій фінансового ринку, які функціонують сьогодні у цілому на ринкових засадах, державні фінанси трансформуються шляхом поступових поетапних реформ, що є об'єктивною закономірністю [3, с. 52]. Однак в Україні на сьогодні, на жаль, відсутні чітка спрямованість, терміни реформування, тактика, стратегія розвитку фінансового господарства, що негативно впливає на результативність змін та забезпечення трансформації національної економіки.

Література

1. Журавель Ю. Г. Консолідація фінансових ресурсів для модернізації національної економіки дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08. Тернопіль: ТНЕУ, 2015. 195 с.
2. Гуменюк О. С. Фінансовий потенціал як складова ендогенного потенціалу інноваційного розвитку економіки. *Фінансовий простір*. 2013. №3(11). С. 31–37.
3. Рожко О. Специфіка формування фінансових ресурсів держави в умовах фінансової кризи. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Економіка. 2012. №132. С. 49–52.